

זכרונות ארץ הודו:

קולונל סיר בנג'מין א. פלד (T.W.A.; O.B.E) מספר איך העמיד פיל באמצע המונסון

פאהיב (O.B.E) פלד וסיפאירתורן מבה"ד שש לקו האש

ימי המונסון של 1856 היו ימים קשים אצלנו בהודו, וגם לאמפרללארר גדדאר, הכפר בו חנה הגדוד, הגיע הי משבר הכלכלי שפקד את האימפריה. הסטרלינג לא היה סטרלינג, ובגיני' שלם יכולת בקושי לשלוח, סיפאיר (יליד חום חרזו אשר שירת בצבא המלכותי) להביא טבק מבנראס.

השערים בפיננשל טיימס' הלכו וירדו, ולאוזנינו הגיעה הידיעה כי עומדים לבכות מס משכרם של משרתי האימפריה, גם בארצות שמעבר לים. בעצתם של בריגדיר אברקרומבי ומייג'ור הייסטינגס (המכונה ה,סאהיב) — אדון, החלטתי להעמיד את הפיל האוצר המלכותי ולהעמיד את הפיל האישי שלי, על מנת לחסוך במנת החציר אשר ממנו מורידים את המס. אני שניצחתי בכל המילחמות, מימת רודולף ועד לימת ברדוויל, יצאתי ל מאבק נוסף, ואמנם, לונדון הודיעה עד היסוד.

אולם אני, באמפרללארגדאר, הערמתי על כולם. הפיל האישי שלי

אמנם נשלח חזרה לאנגליה, אך אני לא הלכתי ברגל, בכל פעם שהייתי צריך לצאת לסויר בכפרים או לשחק גולף עם לורד צ'לטנהאם הייתי שולח סיפאיר בריצה למיפקדת בסיס התור

סיפור אישי שהוא שירות לקורא

מחיום שאמרו לי, לפני שש שנים בערך, "כדאי לך לפתוח חשבון צ'קים", היה לי חשבון עובר-ושב בנק דיסקונט. החשבון הזה ראה ימים רעים (כשלא היה בו חרבה כסף והבנק לא הרוויח), וגם חודשים טובים (כשהיו בו למעלה מעשרת אלפים ל"י והבנק עשה עלי כסף משוע); אך מעולם לא גרמתי לבנק צרות כלשהן. אבל פעם אחת, כשהייתי זקוק למעט עזרה מידידי (הוא לא רק בנק, הוא גם ידיד) — הם דפקו אותי עמוק-עמוק בתחת. ביום שישי של ערב הפיחות החלטתי גם אני להרוויח פעם אחת מפני חות, ורצתי לקנות מכונת מוצאתי מכונת כלבני, חתמתי על ויכורךדברים, נתתי למוכר צ'ק על 3000 ל"י כמיקדמה, והלכתי לישון שמח וטוב-לב. אלא שביום ראשון בצהריים, אחרי כל השימחה, אני מקבל פתאום טלפון מהמוכר, המודיע לי שלצ'ק לא היה כיסוי, ולפיכך הוא מבטל את העסקה, כפי שסוכם בינינו. צילצלתי לבנק דיסקונט, שהוא כאמור לא רק בנק, אלא גם חבר על-כפיאק, ושאלתי מה קרה. שום דבר, אמרו לי, היו לך רק 2600 ל"י בחשבון — אז לא אישרנו את הצ'ק.

למחרת הלכתי לבנק להתלונן מרה. הפקידה החביבה היפנתה אותי למנהל-האחראי, המנהל-האחראי, שכבר ידע במה מדובר, אמר לי לשבת, ואם לא הייתי קם אחרי רבע-שעה, ייתכן שהייתי יושב שם עד עצם היום הזה. אבל קמתי, הוצאתי את הכסף מהחשבון ועברתי לבנק אחר. דרך אגב — באמצע השבוע גיליתי בעיתון שוב את המודעה של "המכונית שלי" צילצלתי לבר כמה היא עולה. אלפיים יותר. ללמדכם איזה ידיד הוא בנק דיסקונט.

יפסק האפרטהייד!

תופסקנה התערוכות הגזעניות של כלבים עשירים! גם אנו רוצים אוכל טוב, חינוך טוב ושושלת-יוחסין! כלבים לא-גזעיים

ישמחו השמאים

בשימחת בית-השואבה של חברות-הביטוח.

יום ג'

עמודים 4 - 12

סידרת כתבות נפש: יפהפיות נפש מול גבורת נפש (או) נפש חולה (אידי אמין) משתוללת (או) נפש קהילת פאקו-פאקו כמהה לישראל

עמוד 15

השביתות - מכת המדינה (או) מכת המדינה - השביתות (או) שביתות ופירות לא רחוצים - מכה לבריאות עמוד 5 דוש

יום ד'

עמודים 6 - 12

האם זקוקה סוריה לגולן? (או) האם זקוקים המרוניטים לבירעם? (או) האם זקוקים הפועלים לתוספת יוקר? (או) האם אכילת פירות לא רחוצים סכנה לבריאות? עמוד 9

ספורט: הישגים לספורטאינו בחו"ל (או) ספורטאינו חגגו את כניסת השבת עם קהילת פאקו-פאקו. עמוד 5 דוש

יום ה'

עמודים 4 - 10

צה"ל מוכן לקדם כל סכנה (או) המשק ערוך לקליטת ידיים עובדות (או) מישרד הקליטה ערוך לקלוט עולי פאקו-פאקו (או) מישרד התחבורה מוכן לקדם כל שביתה (או) מישרד הבריאות ערוך לרחיצת פירות לא רחוצים עמוד 5 דוש

יום ו'

תוכניות יום ו' תעמודנה בסימן בידור. עמוד 2 סקרי דעת הקהל: רוב נגד נסיגה בגולן (או) רוב נגד תוספת היוקר (או) רוב נגד אידי אמין (או) רוב נגד פירות לא רחוצים. עמוד 4

בידור למישפחה: משה שמיר (ו) קישון (ו) מנחם תלמי (ו) לפיד עמוד 5 דוש עמוד 6

דע את יהדותך: לולב שהוא טנקיסט (או) תותח שהוא אתרוג (או) חוזר בתשובה (או) ישיבות ההסדר נגד הסדר. עמוד 7

דע את רכבך: מכונת יהודית בפאקו-פאקו (או) קרבורטור ציוני בטנדר ארגנטיני (או) תלמיד ישיבה שהוא נהג (או) אידי אמין נכשל בטסט. עמודים 8 - 200

לוח מעריב: (השנה תונהג תוספת ללוח שתיקרא, לרגל נסיעה' ובה תוכלו למצוא חפצי בית, מכוניות ובנות-זוג בהזדמנות). עמוד 8, 9, 10 דוש.

בשם אומרם

תלמיד אחד, תמים, כתב לכי-טאון בית-סיפרו מאמר די בנאלי ומלא "גסויות", על משהו כמו "העסקונה המיפלגתית האפורה והסנילית". הנהלת בית-הספר פסלה, כמובן, את המאמר.

התלמיד, התמים, שלח מיכתב-תלונה לשר-החינוך (אולי בגלל שהוא-עצמו דוגמה טובה ל"עסקונה מיפלגתית אפורה וכו'").

בקיצור, הנהלת בית-הספר סיכ-מה במיכתב יפה את השקפת עו-למה; השקפה שאליה הצטרף דוקטור אחד, עוזר שר-החינוך:

"לדעתנו, בית-הספר מחנך לדמוק-רטיה, אך אינו מאפשר דמוקרטיה מוחלטת של חברת-התלמידים. בית-הספר מסביר מהו חופש העיתונות, אך אינו מאפשר חופש-עיתונות מוחלט. בית-הספר מסביר מהו עיקרון השב-ית, אך אינו מאפשר חופש-שביתה בין כתליו".

ועוד הוסיפה הנהלת בית-הספר את הפנינה הבאה:

"הביטוי, עיתון-מטעם אינו נראה לנו ביטוי-גנאי. עיתון בית-הספר הוא בפירוש מטעם בית-הספר, ועליו לבטא את בית-הספר כחוסד חינוכי, ולא להיות במה לכמה טיפוסים יוצאי-דופן מכל הבחינות..."

(מעניין איך מסבירים לתלמידים ש"עיתון-מטעם" זה כן ביטוי-גנאי אם מדברים על כרית-המועצות, למשל).

איך שלא יהיה, אני מקווה ש-כולכם, תלמידים, הכנתם את ה-מסג' — לחזור מיד לשורה ולח-שוב מיד כמו כולם. אחרת — לא תתקדמו בחיים. הנה, תראו את שר-החינוך שלכם.